

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.885 van 27 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2009.

Gelet op het arrest van 17 maart 2009 waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de zitting van 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 augustus 2006 het Rijk binnen en diende op 18 augustus 2006 een asielaanvraag in. Op 5 november 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U zou over Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn Elalai. U zou in het verleden verschillende keren gedwongen hulp hebben moeten verlenen aan de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Hierdoor zou u ook verschillende keren opgepakt zijn door de verschillende Tamil bewegingen van Sri Lanka die tegen de “LTTE” strijden. Door deze omstandigheden zou u geregeld voor korte of langere tijd op verschillende plekken in Sri Lanka verbleven hebben. Daar u als jonge Tamil veel*

problemen kende in Sri Lanka zou uw vader besloten hebben dat jullie naar het buitenland dienden te gaan. Om deze reden zouden jullie in 2006 naar Colombo gegaan zijn. Tijdens uw verblijf in Colombo zou u opgepakt zijn door de politie. Ze zouden u enkele dagen opgesloten en mishandeld hebben. Door omkoping zou u vrijgekomen zijn. Hierna zou u samen met uw vader Soosaipillai Benedict (06/14670) Sri Lanka verlaten hebben. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een geboorteakte voor.”

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verzoeker roept in: “*Schending van de motiveringsplicht*

-schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsplicht;
-schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
-schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;”

3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
4. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS nr. 118.506, 22 april 2003).

Nopens de status van vluchteling.

5. Verzoeker stelt dat hij *“is lid van een specifieke sociale groep (Tamil)”* en *“dat er echter bijzondere omstandigheden kunnen zijn waar dit eenvoudige lidmaatschap volstaat om vervolgingen te vrezen”* en meent *“Het is duidelijk dat verzoeker zich in deze omstandigheden bevindt.”*
6. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt enkel een geboorteakte neer maar geen originele identiteitsdocumenten met foto ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Verzoeker stelt *“Had een identiteitskaart en paspoort die door de smokkelaar werden afgenomen. Ik had het paspoort ontvangen op 01/08/2006 in Colombo, tzt de agent heeft het in handen”* (verslag DVZ, 19.09.06, p.6) doch toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Dit tast zijn geloofwaardigheid aan.
 - 6.1. Verzoeker staft evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker stelt dat de smokkelaar hem zijn identiteitskaart en paspoort overhandigde *“voor wij vliegtuig ingingen”* en dat *“in vliegtuig werden documenten terug afgenomen”* en met betrekking tot de grenscontrole in Italië *“ik denk dat daar iets geregeld was. Gezamenlijk paspoortcontrole gepasseerd? Ja. Wie toonde documenten? Reisagent.”* Verzoeker weet bovendien niet met welk paspoort hij zich aan de Italiaanse douane aanmeldde *“U heeft toch paspoort gezien? Toen wij Sri Lanka verlieten; verliet ik met eigen paspoort; paspoort werd gewisseld in vliegtuig. Wat gewisseld? Toen wij in Italië landden had reisagente andere paspoorten in handen.”* (gehoorverslag CGVS, 31.10.2006, p.1-2) Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker kon reizen zonder te weten welk paspoort hij hierbij gebruikte, en derhalve zonder minimale kennis van de hierin vermelde identiteitsgegevens, is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar verzoeker dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar zou brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg
7. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan het voorgehouden asielrelaas en wijst op *“dusdanig veel tegenstrijdigheden tussen de opeenvolgende verklaringen binnen uw asielprocedure, maar ook tussen uw verklaringen en die van uw vader.”* Verzoeker argumenteert *“dat het veelal details betreffen die niet steeds doorslaggevend of relevant zijn voor het relaas en voor het overige ging het om een zeer lang en gedetailleerd relaas, waarbij verzoeker over heel wat andere en minder belangrijke details wel consistente verklaringen aflegde.”*
 - 7.1. De bestreden beslissing stelt *“Zo bestaat er vooreerst zeer veel onduidelijkheid over uw verschillende verblijfplaatsen in Sri Lanka gedurende het laatste decennium. Waar uw vader voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog beweerde dat jullie samen in Colombo woonden van 1995 tot 2000, beweerde u voor de DVZ dat u voor 2006, ongeveer tien dagen in totaal in dezelfde stad woonde. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u plots ook dat u tijdens die zelfde tijdsperiode toch samen met uw vader in Elalai en Colombo verbleef (gehoorverslag CGVS 31/10/2006 p. 2). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS beweerde u dan weer dat u nooit lang met uw vader samenwoonde, enkel een jaar in Maniyam Thoddiam (gehoorverslag CGVS 31/10/2008 p. 5). Voorts verklaarde u nooit lang in Colombo gewoond te hebben, waarna u toch aangaf dat u op verschillende momenten tussen 2000 en 2005 verschillende maanden in deze stad gewoond te hebben (gehoorverslag CGVS 2008 p. 3). In ieder geval zou u voor 2000 nooit in Colombo gewoond hebben, wat dan weer niet overeen komt met uw eerdere beweringen. Ook beweerde u dat uw vader samen met u*

aankwam in Colombo op 31 juli 2006, en op 15 augustus 2006 zouden jullie samen Colombo verlaten hebben (gehoorverslag CGVS 2008 p. 3, 4), terwijl uw vader eerder verklaarde dat hij in april 2006 in Colombo aankwam (hij zou er drie maanden verbleven hebben: gehoorverslag CGVS Soosaipillai Benedict 2008 p. 2). Daar u niet geloofwaardig kunt maken waar in Sri Lanka u gedurende de jaren voor uw vertrek exacte verbleef, kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde recente afkomst uit het noorden van Sri Lanka; er mag zelfs getwijfeld worden of u recent uit Sri Lanka zelf afkomstig bent.”

- 7.1.1. Verzoeker erkent de vastgestelde tegenstrijdigheden en meent “dat deze periode gepaard ging met detentieperiodes en periode waarin verzoeker onder zware druk stond, gelet op de algemeen gekende houding tegenover de Tamil in Sri Lanka. (...) Er kan niet worden verwacht dat iemand in deze omstandigheden alle details kon opslaan en onthouden. Bovendien kan moeilijk gesteld worden dat deze gegevens cruciale elementen van het relaas van verzoeker betreffen. Dat verzoeker herhaaldelijk van woonplaats is dienen te veranderen, opdat men hem niet zou vinden, brengt natuurlijk met zich mee dat het niet onmiddellijk mogelijk is om zeer gedetailleerd weer te geven op welke moment hij zich waar bevond. Dit laat echter niet toe om zonder meer te besluiten dat verzoeker en zijn vader al lange tijd het noorden van het eiland verlaten zouden hebben.”
- 7.1.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bijzonderheid van de omstandigheden net toelaat te verwachten dat de feiten in het geheugen gegrift zouden zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan, daar zij manifest afwijken van het alledaagse en van determinerende invloed zijn geweest op verzoekers verdere leven. Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoeker zich deze gebeurtenissen levendig kan herinneren en nauwgezet kan toelichten. Dat zijn verschillende verklaringen dienaangaande, in het bijzonder na vergelijking met die van zijn vader, flagrant uiteenlopen is dan ook onaanvaardbaar en doet het asielrelaas verzonnen voorkomen.
- 7.2. De motivering vervolgt “Deze vaststelling breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging af. Dit blijkt verder ook uit volgende vaststellingen. Zo kan er vooreerst geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor de “LTTE”. Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS beweerde u dat u in 2002, 2003 en 2005 voor de “LTTE” gedwongen diende te werken als lasser. Er werd u gevraagd wanneer uw gedwongen arbeid nu exact begon en u beweerde dat dit in 2004 was, ondanks uw eerdere beweringen (gehoorverslag CGVS 2008 p. 5). Ook dient opgemerkt over uw activiteiten voor de “LTTE” dat u tijdens uw gehoor van 2006 nog duidelijk had verklaard dat u pas sinds 2006 voor de “LTTE” diende te werken als lasser (gehoorverslag CGVS 2006 p. 7, 8). Voorts beweerde u verschillende keren opgepakt te zijn door de andere Tamilbewegingen, maar uw verklaringen hierover waren steeds anders, zodat ook hier geen geloof kan gehecht worden. Zo verklaarde u in 2008 dat u de eerste keer in 1993/1994 meegenomen werd, de tweede keer in 2003 en de derde keer in februari 2006; telkens werd u een maand vastgehouden (gehoorverslag CGVS 2008 p. 6, 7). Tijdens uw CGVS- gehoor van 2006 beweerde u dan weer dat u de eerste maal in 2003 gedurende drie maanden opgesloten werd, de tweede maal werd u een week vastgehouden en de derde maal werd u in 2005 meegenomen (gehoorverslag CGVS 2006 p. 5). Uw verklaring hiervoor dat dit aan de tolk lag, is gezien de algemene ongeloofwaardige aard van uw verklaringen niet aannemelijk. Tenslotte verklaarde u nog dat u rond de tijd dat u wou vertrekken uit Sri Lanka in 2006 nog gedurende een vijftal dagen opgesloten en geslagen werd door de politie van Colombo. Tijdens uw gehoor voor de DVZ had u echter nog duidelijk verklaard dat u in die periode maar voor één dag opgesloten werd en u zou niet geslagen zijn. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweringen recent afkomstig te zijn uit het noorden van Sri Lanka, noch aan uw beweerde vrees voor vervolging.”
- 7.2.1. Verzoeker voert aan dat hij “heeft tijdens zijn verhoor duidelijk gemaakt dat deze misvattingen te wijten waren aan problemen met de tolk. Deze bemerkingen wordt zonder meer van de tafel geveegd, zonder dat dit ook maar op enige wijze wordt onderzocht. Nochtans is het niet onmogelijk, gelet op het bestaan van meerdere dialecten, dat er verwarringen zouden kunnen ontstaan, en bepaalde vertalingen foutief zouden gebeuren, zonder dat er kwade trouw inzake is. Het is frappant dat een dergelijk belangrijk element niet eens wordt onderzocht, en dat de opmerkingen

aangaande de vertalingen zonder enige vorm van motivering eenvoudigweg als leugenachtig wordt beschouwd. In ieder geval kan niet worden ontkend, en dit blijkt overigens ook uit het relaas van de vader, dat verzoeker meerdere malen in problemen is gekomen met de overheden, en meerdere malen werd gearresteerd. De rode draad in beider verklaringen is echter wel duidelijk, de zoon (huidige verzoeker) verrichte taken voor de LTTE, kwam in moeilijkheden met de overheid, en deze feiten gaven aanleiding tot de vlucht van vader en zoon.”

- 7.2.2. Verzoeker kan zijn tegenstrijdige verklaringen wederom niet toedekken en komt niet verder dan deze te minimaliseren. Wat de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker meermaals werd verhoord, dat verzoeker herhaaldelijk uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep, dat er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden, en dat verzoeker bovendien de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken. Uit de gehoorverslagen blijkt ontegensprekelijk dat de communicatie telkens vlot verliep en verzoeker nooit gewag maakte van enig probleem met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Toen verzoeker op het tweede verhoor (30.10.2008) geconfronteerd werd met zijn eerdere, tegenstrijdige verklaringen stelde hij met betrekking tot het eerder verhoor (31.10.2006) *“Er was vrouw als tolk ik weet niet of ze woorden goed vertaalde (...)”* Verzoekers opmerkingen aangaande de tolk zijn derhalve ingegeven door zijn onkunde de tegenstrijdigheden te verklaren, zijn overigens niet geconcretiseerd en kunnen bezwaarlijk overtuigen gelet op het feit dat het geen details betreffen. Immers de verklaringen zijn niet enkel intern strijdig maar ook met deze van zijn vader. Naast de geheel uiteenlopende verklaringen over hun verblijf in Colombo betreffen het immers onverzoenbare scenario's waarbij volgens het ene verzoeker zelf contacten zocht met de LTTE en taken voor hen uitvoerde en volgens het andere verzoeker het slachtoffer is van gedwongen inlijving, wat geheel andere familiale en sociale consequenties met zich meebracht. Het asielrelaas komt dan ook verzonnen voor.
- 7.3. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen, na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier, dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.
8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

9. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van

29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

- 9.1. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk maakt door, behoudens een geboorteakte waarvan niet is aangetoond dat het zijn persoon betreft, geen begin van bewijs neer te leggen omtrent zijn identiteit, nationaliteit en eventuele verblijfssituatie in Sri Lanka. Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn verblijfplaatsen. Verzoeker schendt derhalve de medewerkingsplicht en maakt het voor de Raad bewust onmogelijk een correct beeld te krijgen van zijn verblijfsrechtelijke status alvorens zijn vertrek en van zijn huidige staatsburgerschap.
- 9.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
10. De Raad stelt tenslotte vast dat waar verzoeker stelt "*dat de mindere feiten en gebaren van de Koerden in België ter plaatse door de autoriteiten worden gekend, terwijl er ter plaatse strenge beperkingen op vrijheid van mening en vereniging gelden*" en "*dat het voor verzoeker onmogelijk is om naar Irak terug te keren*" hij nieuwe feiten inroept aangezien hij zijn asielaanvraag vooralsnog uitsluitend baseerde op zijn hoedanigheid van Tamil uit Sri Lanka en zijn vrees voor het LTTE en de Sri Lankaanse autoriteiten. Hieruit kan dan ook slechts worden afgeleid dat het verzoekschrift onzorgvuldig werd opgesteld.
11. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 27 mei 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.